

INCONSECVENȚA ÎN ACȚIUNI

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Marți, 31 Octombrie 2017 08:14

„Trecându-i într-una cu vedere, faci din prost un obraznic.” – Publius Syrus

Oamenii se deosebesc între ei prin înfățișare, caracter, dar și prin modul de a acționa. A fi consecvent înseamnă a fi „statornic, conform cu principiile tale, credincios ideilor tale”.

Consecvența este deci o calitate care dacă este în exces, devine defect, se transformă în inflexibilitate, încăpățănare a omului, rezultatele acțiunilor sale repercutându-se negativ asupra celor mulți. Consecvent poți fi, de asemenea, în abordarea unei strategii greșite, poți fi consecvent în a face erori. O consecvență prostească poate provoca mult rău.

În acțiunile noastre, ne propunem sau promitem să terminăm tot ceea ce am început. În drum întâlnim obstacole, mai mici sau mai mari, care ne încurcă planurile și ne fac să nu ne ținem promisiunile la timp, sau chiar să renunțăm la îndeplinirea lor. Cu cât facem multe promisiuni, neîndeplinirea lor va avea o capacitate mult mai mare și va afecta viața, sufletele celor cărora le-am făcut aceste promisiuni. Devenim dintr-o dată inconsecvenți, deși la început ne propusesem să ne ducem la bun sfârșit promisiunile. Întrebarea ar fi de ce se produc aceste devieri și în care momente? Se produc, în general, de la pornire. Se spune că pornești „cu stângul”. Stânga a pornit cu stângul!! Când faci o promisiune trebuie mai întâi să gândești, să îți stabilești clar obiectivul, să te bazezi pe un raționament, să stabilești cadrul, orizontul, limitele a ceea ce vrei să realizezi, persoanele competente care te vor ajuta la definirea promisiunii, să întrevezi terminarea planului la timpul promis și mai apoi să-ți măsoari spusele. Graba denotă lipsa de cumpătare, spiritul de aventură și prostia în primul rând. Când ți se cere să dai socoteală, începi să te bâlbâi: azi spui una, mâine alta. Prostia și minciuna îți demască personalitatea: ești ceea ce vorbești, vorbești ceea ce gândești. Nu reușești să termini în

INCONSECVENȚA ÎN ACȚIUNI

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Marți, 31 Octombrie 2017 08:14

termen tot ce ai promis, fiindcă nu ai avut capacitatea de a judeca, nu ai schimbat strategia la momentul necesar, ca atare ți-a lipsit profesionalismul, ție și colaboratorilor; oamenii își dau seama de abia acum de defectele tale, de om politic pus într-o funcție care nu îți este corespunzătoare. A rămâne consecvent în atingerea unui scop este destul de dificil. Este chiar o provocare. Și aceasta din cauza obstacolelor ivite pe parcurs, obstacole de care nu ai ținut seamă sau, pe care nu ai fost în stare să le prevezi.

Inconsecvent este omul care „își schimbă ideile, care se contrazice pe sine însuși în vorbele sau faptele sale, își schimbă concepțiile, este lipsit de consecvență”. Inconsecvența este una dintre cele mai mari probleme pe care o au majoritatea politicianilor zilelor noastre. Cei mai mulți, lipsiți de inteligență pe care o compensează cu impertinența, lansează ironii, glume proaste. În continua dorință de schimbare, în graba cu care vor să-și dovedească aportul, cu lipsa de inteligență, profesionalism și viziune, ei greșesc, destabilizează până și cele mai normale situații. Și „greșelile politicianului sunt crime, căci în urma lor suferă milioane de oameni nevinovați, se împiedică dezvoltarea unei țări întregi și se împiedică, pentru zeci de ani înainte, viitorul ei”, scria poetul, jurnalistul român Mihai Eminescu. Nu spune nimeni că nu se mai poate și greși, dar greșeala trebuie recunoscută la timp, pentru a putea fi îndreptată și a putea continua drumul, munca, acțiunea. Drept salvare, au găsit explicația: „lipsa de comunicare”. Lozinci! Chiar trebuie să suportăm acești oameni cu lozincile lor mincinoase? Îi mai poate educa cineva?

Important este să stabilești prioritățile într-o acțiune de schimbare, folosindu-te de logică. Dar, fără justiție și ordine într-o societate, indivizii nu pot avea o consecvență logică în acțiuni, și invers, fără consecvență logică în acțiuni nu poate fi ordine în societate. Și cum a mai spus Socrate „nu a trăi e de mare preț, ci a trăi cinstit”, și „a trăi cinstit este totuna cu a trăi corect și drept”.

Politica este știința fericirii colective, iar statul este dator de a ordona societatea în vederea obținerii fericirii pentru un număr cât mai mare de oameni. Fericirea nu este altceva decât „curgerea frumoasă a vieții”; este curgerea lină a apei unui râu, într-o albie pregătită din timp, pentru această curgere. Liniștea aceasta nu este o liniște egoistă, ci un principiu demn de muncă pentru toți. În această atmosferă, lucrurile exterioare n-ar trebui să modifice buna dispoziția a sufletelor. Conducătorii societății însă, trebuie să aibă aptitudini și cunoștințe specifice pentru a putea pregăti albia. Cine? Cum?

Cum să nu tresari la afirmațiile neghioabe ale unui conducător ce se crede cinstit, dar este îmbrăcat în haina necinstei, cum că președintele țării nu are voie să se amestece în politică; nici el, nici purtătoarea de cuvânt nu au dreptul să comenteze activitatea partidului pe care îl

INCONSECVENȚA ÎN ACȚIUNI

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Marți, 31 Octombrie 2017 08:14

conduce decât dacă se înscriu în partid (cu aceste cuvinte a crezut că a fost inteligent – nevoie mare!), că cei doi caraghioși, conducători de partide înfrățite, nu vor mai merge la Cotroceni, adică la Președinte, și multe alte ineptii, răutăți, amenințări, ca și cum ei ar fi „buricul pământului”. Nu știi dacă poți să râzi de prostiile debitate, sau să deplângi dreptul la libertatea de a te exprima în democrație. Dar care democrație? Cea care scârțâie din mădulare? Și apoi tot ei sunt ofuscați că Președintele nu a dat mâna cu ei, la recenta ceremonie. Dai mâna cu o persoană în care ai încredere și nicidecum nu întinzi mâna unor persoane care și-au permis să jighească Președintele țării. Lipsei de respect, obrazniciei se răspunde, în mod elegant și drept, cu ignoranță.

Toți avem un dram de inteligență izvorâtă – după cum spunea Fericitul Augustin – din „Inteligența primă, izvor al oricărei inteligențe”. Toți avem măcar un dram de rațiune și atunci „toți avem parte și de glasul care ne prescrie ce trebuie și ce nu trebuie să facem” spunea împăratul filozof Marcu Aureliu. Și cum trebuie să facem. Alt mare filozof grec – Plotin – spunea atât de frumos că „ființa însăși este înțelepciune; nu este mai întâi ființa ea singură și apoi ființa înțeleaptă”. Da!, când gândirea ființei nu este pervertită, intrată pe calea egoismului, a răului.

Aristotel a preluat o serie din ideile despre moralitate și despre guvernare de la Platon. Făcea o pledoarie remarcabilă în favoarea democrației. Arăta că mulțimea are capacitatea de a judeca mai bine în orice împrejurare decât un grup restrâns de oameni. Era de părere că omul trebuie să se supună legii, că legea are puterea supremă în stat. El spunea: „Într-o democrație adevăratul patriot trebuie să aibă grijă ca majoritatea să nu fie prea săracă... el va încerca să procedeze în așa fel încât această majoritate să se bucure de un belșug permanent și, lucru la fel de avantajos și pentru bogat, să le împartă săracilor cantitatea disponibilă...”. Pentru Aristotel criteriul potrivit al guvernării ar fi noblețea, valoarea excelentă, adică bunătatea, morala sau virtutea, un atribut care este distribuit în gradul necesar; doar unii oameni sunt, prin urmare, „cei mai buni” în arta guvernării (Politica). În opinia lui, viața bună nu este posibilă pentru nici un om decât dacă acesta e crescut într-un polis care este condus de astfel de oameni. Pentru Aristotel, ca și pentru Platon, oamenii care ar trebui să conducă (și care într-o societate ideală, chiar ar conduce efectiv) sunt cei care au cunoștințe de politică. Aceștia reprezintă minoritatea educată, virtuoaasă și înțeleaptă. Asemenea învățăminte, Aristotel va fi știut să le folosească în aleasa educație pe care s-a îngrijit să i-o ofere și lui Alexandru cel Mare, recunoscut prin comportamentul său pe de o parte autoritar, pe de altă parte apropiat față de supușii săi.

Aristotel afirma că aceste reguli morale sunt principiile „dreptății politice” din polis-ul în care trăiesc acești agenți morali. Desigur că astăzi, o asemenea viziune pare utopică, pentru că politica nu este în consonanță cu morala, nu se identifică cu ceea ce însemna în antichitatea greacă: arta regească sau știința guvernării. Dar poate că mai mult ca oricând, astăzi se impune o reevaluare a tuturor valorilor, o viziune politică aristotelică, obiectivată în noile condiții care să aibă în vedere o societate construită pe repere morale autentice.

INCONSECVENȚA ÎN ACȚIUNI

Scris de Vavila Popovici – Carolina de Nord
Marți, 31 Octombrie 2017 08:14

În cartea „Viața în Grecia Antică”, Will Durant scriitor, istoric și filozof american (1885-1981) arată câteva recomandări ale lui Aristotel pentru crearea unei societăți mai bune și printre ele spune: „oricine va voi să instituie o guvernare în comun asupra bunurilor, va trebui să aibă o vastă și îndelungată experiență, care îi va arăta destul de clar dacă un asemenea proiect este benefic sau nu”.